№ 244. Czwartek 23. Października 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców miasta Rawy, wpłynęło dalej w drodze składki; w powiecie *Krynickim* 4 zł. 60½ c.; w powiecie *Rochatyńskim* 43 zł. 50 c. i pieniądze te odesłane zostały przełożonemu powiatu *Rawskiego*; na wsparcie zaś pogorzelców w Tarnobrzegu wpłynęło w powiecie *Brodzkim* 99 zł. 30 c. w. a., które odesłano przełożonemu władzy obwodowej w *Rzeszowie*.

Gmina *Peczenia* w obwodzie złoczowskim, dla zaprowadzenia u siebie regularnej nauki szkolnej zobowiązała się na wieczne czasy istniejący budynek szkolny i porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, załatwiać ochdóstwo przy szkole i opalanie tejże, i każdoczesnemu nauczycielowi, który za osobnem wynagrodzeniem ma także pełnić służbę diaka, płacić 55 zł. 66 c. w. a. w gotowiźnie, i przydawać 8 mierzyc żyta, tudzież po 4 mierzyce i 5½ garncy jęczmienia i tatarki, jako też oddać mu w używanie ogród 40 □ sążni mający.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o rozszerzenie nauki między ludem, podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

W moc najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbędzie się dn. 3. listopada b. r. o godzinie 10. przed południem w domu bankowym przy ulicy Singera 367. i 368. losowanie dawnego długu państwa, a zaraz potem 5. losowanie numerów wygrywających obligacyi długu państwa pięcioprocentowej pożyczki loteryjnej z roku 1860.

Część nieurzędowa.

Monarchia Austryacka.

Kraków, 21. października. *(Przybycie Jego Excel. p. Namiestnika.)*

Dzisiejszym pociągiem przybył tu przed południem Jego Excel. pan Namiestnik i dowodzący jenerał Galicyi fml. hrab. Mensdorff-Pouilly, i stanął w pokojach gmachu rządowego. W dworcu kolei przyjmowali Jego Excel. szef c. k. komisyi namiestniczej radzca dworu Merkl, jeneralicya i c. k. radzca policyi Englisch. W południe, naczelnicy władz, kapituły, reprezentanci rady miejskiej i korporacyi nauczycielskiej, złożyli Mu swoje uszanowanie.

Wiedeń, 21. października. *(Nowiny dworu. — Rozporządzenie pocztowe. — Wiadomości bieżące.)*

Do tej chwili — jak pisze *Presse* — nie ma jeszcze żadnej pewności, czy Najjaśn. Pani pozostanie na zimę w stolicy, czy też znowu odjedzie pod łagodniejszy klimat do Wenecyi. Słychać, że lekarze doradzają pobyt w Wenecyi.

Hrabia *Rechberg* zamyśla prosić o trzytygodniowy urlop.

W skutek czynionych zapytań wyszło oświadczenie, że przy przesyłkach pod opaską krzyżową do Belgradu, nie będzie pobierana żadna taksa za drogę, odbytą na terytoryum zagranicznem. W skutek umowy zawartej z kr. sardyńską administracyą pocztową, listy z Austryi i innych państw związku pocztowego do państw włoskich (z wyjątkiem państwa papieskiego), jako też z tych na odwrót przesłane, a niedostatecznie znaczkami pocztowemi zaopatrzone, nie będą uważane jako nieopłacone, ale osoba, do której list jest zaadresowany, obowiązana będzie dopłacić kwotę brakującą.

W. Post donosiła niedawno, że c. k. poseł w Rzymie oczekuje tylko na powrót, przebywającego obecnie w Wiedniu radzcy poselstwa, barona Ottenfels, aby niezwłocznie udać się za urlopem do Wiednia; z drugiej strony utrzymywano, że baron Alexander Bach przybędzie tutaj z przyczyny rewizyi konkordatu. Tymczasem z Rzymu donoszą do *Presse*, że baron Bach nie prosił o urlop i nie ma wcale zamiaru udać się teraz do Wiednia. Wiadomość, że c. k. internuncyusz w Konstantynopolu, przybędzie tu za urlopem, jest także bezzasadną; baron Prokesch zaniechał także zamiar proszenia o urlop, a to dla spóźnionej pory.

Praga, 18. października. *(Telegramy w języku czeskim.)*

W dziennikach czeskich użalano się wielokrotnie, że urzęda telegraficzne nie przyjmują telegramów w języku czeskim. Jak się dowiadujemy, pisze *Pr. Ztg.*, rząd wglądnął pilnie w tę sprawę, ale dobre jego chęci natrafiły na istotne przeszkody. Przesyłanie czeskich depeszy telegraficznych sprzeciwia się najprzód postanowieniom traktatu względem korespondencyi na liniach związku telegraficznego w środkowej Europie, według których tylko język niemiecki i francuski, a na większych stacyach także holenderski, angielski i włoski używanym być może. Dalej trzeba mieć na uwadze, że urzędnik telegrafu musi być biegłym w języku w którym przychodzi depesza, inaczej bowiem mógłby przesyłać takie, które rozchodzić się nie powinny. Gdyby więc język czeski został przypuszczony do korespondencyi telegraficznej, od urzędników należałoby oprócz języków niemieckiego, francuskiego, angielskiego, włoskiego i holenderskiego wymagać także znajomości języka czeskiego, czyli liczbę urzędników teraźniejszych powiększyć przez przydanie takich, którzy są biegli w języku czeskim, co oczewiście nie obeszłoby się bez bardzo znacznych wydatków. Nadto liczba języków, któremi mówią w Austryi, jest bardzo wielka. Jeżeli każda narodowość upominać się zechce, aby jej język był do korespondencyi telegraficznej używany, natenczas urzędnicy będą zmuszeni do bardzo długich i obszernych studyów lingwistycznych, lub też ich liczbę trzeba będzie niesłychanie pomnożyć. To są trudności, które przeszkadzają zaprowadzeniu języka czeskiego w korespondencyi drogą telegraficzną. Bądź co bądź, rząd ma najsilniejszą wolę odpowiedzieć, ile tylko można życzeniom wszystkich narodowości.

(Posiedzenie izby panów z 20. października.)

Zagaił posiedzenie prezydent książę *Auersperg* o godzinie 11½ zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. *Rechberg*, *Schmerling*, *Lasser*, *Plener*, *Mecsery* i radca ministeryalny *Schindler*.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytał sekretarz radca legacyjny *Hofmann* reskrypt ministerstwa stanu do prezydyum izby z oznajmieniem, że dożywotni członek izby panów, fm. hrabia Nugent umarł 22. sierpnia w Boszijewo w Kroacyi.

Prezydent izby poświęca pamięci zmarłego kilka chlubnych wspomnień z jego życia, a izba powstaje na znak kondolencyi.

Potem odczytano reskrypt ministerstwa finansów, z załączeniem ostatnich dodatków do budżetu państwa na rok 1863.

Wniosek barona *Baumgartena* względem upoważnienia komisyi finansowej do wybrania pięciu członków, którzyby spólnie z komitetem izby deputowanych naradzili się nad uchyleniem różnicy zdań, jaka zachodzi jeszcze co do opodatkowania cukru burakowego, przyjęła izba prawie jednogłośnie.

Pierwszym przedmiotem porządku dziennego była ustawa finansowa i budżet na rok 1862, o czem zdawał sprawę baron *Pipitz*. Komisya proponuje najprzód, przedłożyć życzenie izby ministerstwu do uwzględnienia wtedy, gdy ustawa finansowa z budżetem będzie ukończona i przedłożona zostanie do najwyższej sankcyi. Wniosek ten przyjęła izba. Co do punktu spornego względem dodatku funkcyjnego dla ambasadora w Rzymie radzi komisya pozostać przy dawnych uchwałach i nie przyjąć wymazania izby deputowanych.

Hrabia *Leon Thun* oświadcza, że chociaż w tej sprawie nie podziela uchwały izby deputowanych, wstrzyma się przecież równie jak przy wszystkich sprawach finansowych od głosowania. Poczem izba przyjęła wniosek komisyi równie jak i wszystkie inne jej wnioski prawie bez debaty.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 1¼ w południe.

Hiszpania.

(Walka stronnictw. — Dług hiszpański. — Podróż Królowej. — Wiadomości z Mexyku.)

Allg. Ztg. pisze: Przy zbliżającem się otwarciu Kortezów namiętności stronnictw występują znowu na jaw, a najwidoczniej dostrzedz się dają przy wyborze prezydenta izby deputowanych. Najpewniejszą nadzieję zdaje się mieć Don Alejandro Mor, chociaż jego opozycya przeciw polityce jenerała Prim w Mexyku, stoi na przeszkodzie. Że doniesienie francuskiego biura telegraficznego o unifikacyi długu hiszpańskiego było fałszywą pogłoską, o tem już donoszono. Według *Pueblo* skarbowi państwa przybyłoby zwiększenie procentów od długu państwa w kwocie 100 milionów realów na rok. Królowa przybyła dnia 9go wieczorem z Sewilli do Granady, i była przyjęta z radością trudną do opisania. Miasta współubiegają się w okazaniu Królowej swego przywiązania. Katedra sewilska ofiarowała nawet Królowej Izabelli palec św. Ferdynanda. Kościół ten posiada całe zwłoki wspomnionego świętego; Królowa z wielką radością przyjęła ofiarowany palec w bardzo kosztownym złożony relikwiarzu. (Nieco pierwej, Jose Alhama Fiva i Manuel Matamaros, obwinieni o wspólne czytanie biblii i rozdawanie biblii protestanckich zostali skazani przez trybunał w Granadzie na 12 i 8 lat więzienia). Podarunek, jako też serdeczne przyjęcie skłoniły Królowę przyrzec, że powtórnie będzie zwiedzać Andaluzyę na wiosnę. Książę Montpensier odprowadzi zapewne Królowę z Sewilli do Madrytu; dotąd oprócz rodziny tylko spowiednik i ministrowie towarzyszyli Królowej. *Prensa de la Habana* podaje wiadomość z Mexyku o dymisyi ministra Doblado. Wiadomość ta pomyślną jest dla rządu prezydenta Juareza o tyle, ile że jenerał Doblado stanowił sam jeden opozycyę gabinetu, który odtąd zgadza się z sobą zupełnie. Rząd hiszpański, aby swój pawilon ukazać,

wysłał dwie fregaty szrubowe na ocean spokojny. Te przybyły 14go września do Balica.

Anglia.

Londyn, 17. października. *Meeting Garibaldzistów. — Powrót Królowej. — Pomnik ks. Alberta.)*

Od kilku dni zapowiedziany meeting Garibaldzistów odbył się dzisiaj w London Tavern. Sala była przepełniona. Policya wielu osobom wzbroniła wstępu.

Członek parlamentu pan Western Wood prezydował. Imię Garibaldego wspominane w mowie pana Wood, witano oklaskami, przeciwnie wzmianka, że lord major niechciał prezydować na zgromadzeniu wywołała nieukontentowanie i hałas.

Pierwszą rezolucyę względem wynurzenia Garibaldemu współczucia Anglii zaproponował pan Morley, nadmieniając, że lud angielski czuł zawsze najgoretszą przychylność dla sprawy włoskiej i dla Garibaldego. Następnie wśród ciągłych oklasków skreślił mowca życiorys Garibaldego, podnosząc szlachetny sposób myślenia, który był sprężyną wszystkich jego czynów. Tę pierwszę rezolucyę uchwalono jednogłośnie.

Członek parlamentu pan Taylor mówił, że widział Garibaldego w La Spezzia, i ze bohater ten polecił mu wynurzyć Anglii wdzięczność. Pan Taylor namiętnie powstawał przeciw okupacyi Rzymu.

Druga rezolucya przez pana Parry zaproponowana miała na celu wyjaśnienie, ze francuska okupacya Rzymu niebezpieczną jest dla pokoju europejskiego i sprzeciwia się zasadzie nieinterwencyi. Popierali ja panowie Montague, Chambers, Barker; w końcu podobnie jak pierwsza jednogłośnie przyjętą została.

Memoryał wyrażający zdania meetingu ma być przesłany lordowi John Russell.

Królowa Wiktorya udała się 17go b. m. po południu z Koburga na Würzburg do Anglii. Przed odjazdem jej ustawiono na placu Alberta model pomnika księcia Alberta dla osądzenia, czy dobre miejsce obrano. Królowa była przytem obecną.

Francya.

Paryż, 18. października. *(Wiadomości z Meksyku. — Wpływy z dochodów niestałych.)*

Wiadomości z Veracruz sięgają po dzień 18. września. Jenerał Lorencez ogłosił list Cesarza, w którym tenże dziękuję wojsku za męztwo i wytrwałość dotąd okazane. Cesarz zgadza się z postępowaniem jen. Lorencez, iz wziął pod swoję opiekę jenerała Almonte, dodając, iż to wszakże nie powinno wpływać na dalsze postępowanie dowódzcy wojska francuskiego, a sztandar Francyi brać powinien tych wszystkich, którzy się pod jego opiekę oddają. W końcu Cesarz oświadcza, iz byłoby to przeciwku jego interesowi i jego zasadom gdyby chciał narzucać Meksykanom rząd jaki. Lud meksykański powinien sam obrać sobie formę rządu jaka mu będzie dogodną. Cesarz żąda od niego tylko szczerości w stosunkach do zagranicy i nic bardziej nie pragnie, jak pomyślności i niepodległości tego pięknego kraju pod silnym i stałym rządem.

Admirał Jurien de la Graviére zaraz po przybyciu swojem do Veracruz wydał rozkaz dzienny z oznajmieniem, iż za kilka dni 20.000 wojska za nim przybędzie.

Jenerał Forey oczekiwany był w Veracruz około 20. września. Za jego przybyciem jen. Lorencez zaraz do Francyi odpłynie Zostawi on swemu następcy wyborną militarną pozycyę. Na wzgórzach Borrego wysypał warownię i Orizabę tak wzmocnił, iż może służyć za podstawę do dalszych ruchów wojennych.

Minister skarbu ogłosił przegląd podatków niestałych jak wpłynęły w dziesięciu miesiącach bieżącego roku. Wpłynęło w ogóle 869,753.000 więcej o 75,337.000 jak w tym samym czasie w roku 1861, a o 51,659.000 więcej jak w roku 1860. Głównie podniosły się opłata stemplowa, przywóz cukru zagranicznego i wyrób cukru krajowego. Powiększył się też wpływ z podatku od trunków i dochody z monopolu tytoniu.

Włochy.

Turyn, 18. października. *(Dzienniki turyńskie o ustąpieniu p. Thouvenela. — Zaślubiny księżniczki Maryi neapolitańskiej z Arcyksięciem Karolem Ludwikiem. — Pobyt Papieża w Castelgandolfo.)*

Dzienniki tutejsze uważają ustąpienie Thouvenela jako wypadek bardzo niekorzystny. Dziennik *Discussion* wzywa naród, ażeby przy politycznych swych dążnościach jedynie na swoje siły liczył, zaprzecza jednak wieściom o ustąpieniu Ratazzego.

Rzym, 16. października. Dziś zrana kardynał arcybiskup neapolitański dopełnił wkwirynale kościelnego obrzędu zaślubin księżniczki Annunziaty z Arcyksięciem Karolem Ludwikiem austryackim reprezentowanym przez hr. Trapani. Król Ludwik bawarski, Królowa matka neapolitańska, poseł austryacki i inni reprezentanci zagraniczni byli obecni uroczystości. Papież darował Oblubienicy piękną miniaturę wystawiającą madonnę della Seggiola Rafaela.

Ojciec święty zrobił z Castelgandolfo do Frascati wycieczkę, gdzie ludność przyjmowała go z największą uroczystością. Całe miasto strojne było w chorągwie i stosowne napisy. Gdy Papież udawał się pieszo przez ulicę Corso do kościoła katedralnego, ludność miasta Frascati, oraz wielu Rzymian i Rzymianek w tym celu jedynie przybyłych i w biało-żółte kokardy ubranych, sformowali szpaler klęcząc i prosząc o apostolskie błogosławieństwo. Ulica cała, po której Ojciec św. przechodził, zasłana była kwiatami.

Król Franciszek II. neapolitański, Królowa matka i cała rodzina królewska oddali Papiezowi wizytę w Castelgandolfo.

Szwecya.

(Sejm.)

Z Sztokholmu 13. października donoszą do *N. Z.*: Powszechna uwaga zwrócona jest teraz na dwa zapowiadające się wydarzenia, to jest na sejm zebrać się mający w polowie tego miesiąca i na otwarcie kolei z Sztockholmu do Gothenburga, zapowiedziane na początek listopada. Co do sejmu, sesya teraźniejsza będzie niezmiernie ważną, ponieważ rząd ma jej przedłożyć projekt reformy konstytucyi wypracowany przez ministra sprawiedliwości barona de Geer. Że ten projekt, zaprowadzający instytucye liberalniejsze i stosowniejsze do czasu, natrafi na silną opozycyę u stanów uprzywilejowanych, to jest u szlachty-rycerstwa, nie podlega żadnej wątpliwości, mówią nawet, że stronnictwo antikonstytucyjne ma zamiar wybrać na prezydenta wydziału konstytucyjnego hrabiego Mörner, byłego ministra. Na marszałka kraju, to jest prezydenta szlachty i rycerstwa wybierze Król zapewne naczelnika kraju hrabiego Lagerbietke, na prezydenta stanu miejskiego pana Schwan Grossirera, a na wiceprezydenta Grossirera Muren.

Rosya.

Petersburg, 13. października. *(Poseł holenderski. — Rozporządzenie względem zniesienia stanu wojennego.)*

W piątek dnia 28. września (v. s.) baron de Gevers, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. Króla holenderskiego, opuszczając czasowo swe stanowisko, miał zaszczyt być przyjmowanym na posłuchaniu przez Jego ces. Mość.

Wilno, 2. października. Od wileńskiego wojennego, grodzieńskiego, kowieńskiego i mińskiego jeneral-gubernatora i dowódzcy wojsk w Wileńskim wojennym okręgu:

Z powodu zaszłych w roku przeszłym nieporządków i zawichrzeń, które zagrażały nadwerężeniem ogólnej spokojności, jak również dla pohamowania partyi ludzi źle myślących, którzy dla osobistych widoków usiłowali skłonić spokojnych obywateli do przyjęcia udziału w ich występnych zamiarach, byłem zmuszony na mocy danej mi przez Cesarza Jego Mości władzy, wyrażonej w ukazie rządzącego senatu z dnia 9. sierpnia przeszłego roku za nr. 39.060 ogłosić niektóre miejscowości najwyżej powierzonego zarządowi mojemu kraju na stopie wojennej, uznając ten środek za niezbędny dla bezpieczeństwa ogólnego i dla zabezpieczenia osobistości i majątków spokojnych mieszkańców od wszelkich gwałtów ze strony agitatorów.

Obecnie znajdując możliwem stopniowe zdjęcie stopy wojennej dlatego, ażeby ulżyć miejskim obywatelom w spełnieniu przez nich powinności kwaterniczej — ja za najwyższem Cesarza Jego Mości zezwoleniem stanowię co następuje:

1) Stopa wojenna ogłoszona dnia 22. sierpnia roku zeszłego zdejmuje się z miasta Wilna z powiatem.

2) Obowiązek wileńskiego wojennego powiatowego naczelnika ustaje.

3) Wileński komendant ma się rozporządzić o zdjęciu powiększonych wart i posterunków, i złożyć swój wniosek o ilości wojska niezbędnego dla pełnienia obowiązków służby, azeby zatem zbyteczne komendy wyprowadzić z miasta.

4) Prawidła obowiązujące względem zabronienia trzymania broni pozostają w swej mocy.

5) Jak również pozostaje w swej sile najwyższy ukaz z dnia 11. kwietnia 1833 r. o pociąganie za przestępstwa polityczne pod sąd wojenny.

O niniejszej decyzyi mojej ogłaszam dla powszechnej wiadomości.

1go października 1862 roku.

(Podp.) Jenerał-adjutant *Nazimow.*

Kronika.

(Pożary.) Dnia 12. b m między 8. i 9. godziną wieczorem zgorzało w Ubereccach wieniawskich w obwodzie samborskim kilka budynków gospodarskich z całym zasobem zboża i kilka sztuk bydła rogatego. Przyczyna pożaru niewiadoma dotąd.

W miasteczku powiatowem Turce w obwodzie samborskim pogorzał również z niewiadomej dotąd przyczyny mieszkaniec tamtejszy Józef J. na dniu 24. z. m. Spaliły mu się wszystkie budynki i cały tegoroczny plon zboża. W tym samym powiecie był także pożar 7. i 8. b. m. w Jabłonce wyżnej, gdzie również z niedocieczonej dotychczas przyczyny pogorzało czterech włościan.

Nakoniec mamy jeszcze dwa raporta kałuskiego urzędu powiatowego o skutkach śledztw, przeprowadzonych z powodu pożarów w Nowicy w dniach 15. maja i 23 sierpnia r. b. Co do pierwszego pokazało się, że dzieci bawiąc się siarnikami pod niebytność rodziców podpaliły szopę, i sąd skazał ich ojca za niedbałość w przechowaniu siarniczek na 48godzinny areszt i zwrócenie połowy kosztów komisyjnych, a dziecko, które wyniosło siarniki, na chłostę w domu. Zaś co do drugiego wypadku okazała się winną włościanka Olena, mał-

żonka jednego z pogorzałych włościan Iwana P., która przez nieostrożność z płonącą skibką sprawiła całe nieszczęście. Sąd skazał ją przeto na 8dniowy areszt zaostrzony dwukrotnym postem, na zwrócenie kosztów komisyi i wynagrodzenie szkody trzem włościanom, którzy pogorzeli przy tej sposobności.

(Sudre, wynalazca telefonii †.) W tych czasach umarł w Paryżu, znany z wynalazku języka muzycznego i telefonii dla armii i marynarki p. Franciszek Sudre. Urodzony w Albi, gdzie i rozpoczął swój zawód jako nauczyciel muzyki i kompozytor, p. Sudre przybył do Paryża z pomysłem języka muzycznego, do którego przysposabiał obecnie ideologiczny słownik w czterdziestu językach. Telefonia kilkakrotnie była próbowana, a zawsze z jak najpomyślniejszym skutkiem. W 1841 roku była zastosowana w eskadrze francuskiej morza śródziemnego, i wszystkie obroty w podróży z Tulonu do Algieru, odbywały się na sygnały telefoniczne. Toż samo nieraz odbywano w obozach francuskich. Telefonia została pochwalona tak przez instytut Francyi, jak i przez komisyę jenerałów, wyznaczanę, do układania się o jej kupno, które oświadczyły, że „telefonia oddając usługi krajowi, jednocześnie przynosi zaszczyt Francyi.“ W praktyce jest to bardzo pożyteczny wynalazek, zapowiadający świetną dla siebie przyszłość. Wynalazca już był bliski najwyższej nagrody; już otrzymał wielki złoty medal na pierwszej wystawie powszechnej w Londynie, a w 1855 roku na takiejże wystawie w Paryżu, wyjątkową nagrodę pieniężną w ilości 10.000 fr. Lecz zbytek ciągłej pracy wycieńczył jego siły i pozbawił sztukę i naukę pracownika, który czynił im zaszczyt swemi zdolnościami i osobistemi przymiotami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 22. października. Żadnej zmiany w handlu zbożowym, ciągle toż samo uspienie, ta sama stagnacya — tak znów poczynać musimy tygodniowe nasze sprawozdanie. Zmiany zaś spodziewać się nie można przed wiosną przyszłego roku. Jeżeli widoki do żniwa 1863 roku w Anglii i Francyi okażą się złe i zatrważające, to w takim razie handel znów się ożywi i ceny zboża podnieść się będą musiały. W razie zaś przeciwnym, to jest gdyby w Anglii i Francyi w roku przyszłym na dobre zanosiło się zbiory, wartość zboża wszelkiego znacznie się obniży. Teraz rzeczy tak stoją, iż ceny stosunkowo daleko są wyższe w krajach produkujących i zwykle eksportujących jak w tych, które są konsumentami zboża u nas produkowanego. W Anglii ceny ciągle słabną, a mianowicie na targu londyńskim, przepełnionym dowozami, mianowicie amerykańskiemi. Dowozy te komprimują wszelką spekulacyę, a wiadomo, że w handlu zbożowym spekulacya mniej lub więcej ożywiona, daleko silniej działa na podniesienie ceny, jak istotna potrzeba. Przykład tego widzieliśmy na Francyi w jesieni przeszłego roku. Nieurodzaj tak mocno zatrwożył umysły, tak silnie wzbił spekulacyę, iż ceny jeszcze przed ukończeniem żniw do bajecznej doszły wysokości. Ażeby z cen tych skorzystać, szpekulanci sprowadzali zboże z portów Czarnego morza nie już statkami, ale drogami żelaznemi galicyjską, węgierską i niemieckiemi tak, iż ceny w targach francuskich nie długo na swej wysokości utrzymać się mogły, wnet słabnąć zaczęły, ngdy już w ciągu całego roku nie doszły do pierwiastkowego stanu zaraz po żniwach. W Anglii dziś przeciwnie, chociaż nieurodzaj jest nie zaprzeczony, jednak z powodu wczesnych dowozów spekulacya wznieść się nie może, dla tego ceny pomimo nieurodzaju spadają.

We Francyi spadek cen zboża i mąki prawie jest ogólny na wszystkich targach, tylko w Marsylii ceny cokolwiek ustalać się zaczęły, na co wpływa jak się zdaje ekspedycya meksykańska, wojska bowiem z Tulonu wysłane prowianty na dłuższy czas ze sobą zabierają.

W obec takowych widoków z zagranicy, ceny na targach kontynentalnych ulegać będą musiały znacznemu obniżeniu, jak tylko młocka dostarczy nowego zboża, które producenci pozbyć będą chcieli. Na targu wrocławskim notowano ceny następujące, z tym jednak dodatkiem, iż obroty zredukowały się prawie na zero:

Pszenica galicyjska	od 70	do 74	srebrników szefel prusk.	
Żyto	od 55	do 59	„	„
Jęczmień	od 40	do 41	„	„
Owies	od 24	do 25	„	„
Groch	od 48	do 56	„	„

Rzepak i *rzepnik* nie zmieniły się w cenie, są tylko mniej już poszukiwane.

Koniczyna czerwona, którą przez krótką chwilę po 18 tal. za cetnar cłowy płacono znów słabnąć poczęła; ceny spadły na $15^1/_3$ talarów za gatunek wyborowy; średnie i podlejsze gatunki daleko są tańsze, od $8^1/_2$ do 11—12 tal. za cetnar wagi cłowej.

We Lwowie samym żadnej zmiany od przeszłego tygodnia; ceny trzymają się, pokup jednak nader ograniczony i tylko na miejscową konsumcyę obliczony.

Okowita wszędzie spada w cenie; na targu wiedeńskim zaledwo 51c. za stopień i wiadro dostać można. Garniec 31° wypada w Wiedniu na 114 C., którą to cenę i we Lwowie dostać jeszcze można. Zdaje się, iż wiele gorzelń w Czechach i Morawie w tym roku w ruch puszczone nie będą, z powodu nader niskiej ceny okowity i braku pokupu.

W warzelniach soli w Galicyi wschodniej i Bukowinie wywarzono w miesiącu wrześniu bieżącego roku 49.655 cet. 78 ℔ a mianowicie 47,576 cet. 62 ℔ w Galicyi, a 2,079 cet. 15 ℔ na Bukowinie. W tym zaś samym miesiącu przeszłego roku wytworzono w ogóle 54.122 cet. 33 ℔. W wrześniu bieżącym roku produkcya zmniejszyła się więc o 4.418 cet. 17 ℔. W miesiącu wrześniu bieżącego roku przedano soli w ogóle 43,542 cet. 55 ℔. W tymże samym miesiącu roku przeszłego przedano 45,895 cetnr. 55 ℔, a zatem w tym roku mniej o 2.352 cetnarów.

Przemyśl, 20. października. Ceny przeciętne ceraliów i innych artykułów od 1go do 15go b. m. na targach w obwodzie przemyskim.

	Miejsce targu:											
	Przemyśl		Jarosław		Mościska		Sądowa-wisznia		Radymno		Niżankowice	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	17	5	.	4	50	3	75	4	.	4	.
„ żyta . . .	2	35	2	70	2	50	2	36	2	25	2	.
„ jęczmienia .	2	5	2	23	2	.	2	20	1	75	1	20
„ owsa . . .	1	27	1	40	1	40	1	18	1	10	1	.
„ hreczki . .	2	32	2	50	.	.	2	20	2	25	.	.
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	.	1	.	.	80	.	60	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	1	10	1	20	1	5	.	78	1	.	1	30
„ wełny	125	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	30	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	7	.	7	.	8	.	8	.	8	.	7	60
„ „ miękkiego	5	.	6	.	7	.	6	.	6	.	6	20
Funt mięsa wołowego	.	17		13	.	15	.	12	.	13	.	10
Mas okowity . . .	.	65	.	88	.	80	.	70	.	.	1	.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 23. października. Z Czerniowiec donoszą nam o pięknej i świetnej uroczystości dziękczynnej. Duchowieństwo bukowińskie otrzymawszy w zeszłym tygodniu urzędową wiadomość, że dotacye jego będą polepszone, postanowiło wyrazić wdzięczność swoją za tę łaskę urządzeniem wielkiego nabożeństwa w stolicy kraju, i dziękczynna ta uroczystość trwała przez trzy dni prawie. Bliższe szczegóły o niej podamy w jutrzejszym dzienniku.

Z najwyższego dworu przynoszą dziś dzienniki wiedeńskie zapewnienie, że Najjaśn. Pani używa ciągle jak najlepszego zdrowia, i że była temi dniami na przedstawieniu w teatrze Treumanna.

Izba deputowanych rady państwa obradowała na przedwczorajszem posiedzeniu nad sprawozdaniem komisyi mieszanej o *ustawie prasowej i noweli karnej*. Ustawę względem postępowania karnego w sprawach druku przyjęto co do punktów spornych bez debaty podług uchwał komisyi mieszanej. Przy noweli karnej jednak wytoczyła się dłuższa debata nad wnioskiem mniejszości komisyi co do § 5go, ale do głosowania nie przyszło jeszcze na tem posiedzeniu. — Wydział finansowy rady państwa obraduje bez przerwy i na ostatniem posiedzeniu załatwił budżet rady stanu i władz kontroli.

Monitor francuski z 21go b. m. oznajmia nowe mianowania. Posłem w Belgii mianowany został baron *Maluret*, a posłem w Hanowerze hrabia *Ferrieres-Levayes*. Dalej donosi ten dziennik urzędowy, że dnia 20. b. m. przyjmował Cesarz posła ottomańskiego, i oświadczył mu w odpowiedzi swojej, że spoglądał zawsze z żywym udziałem na prawe i odważne postępowanie Sułtana i pochwalał przedsiębrane reformy. Ze słów tych można wnosić snadnie, że polityka cesarska co do kwestyi wschodniej została znowu na jakiś czas zawieszona. — Znaczenia ostatniej zmiany gabinetowej nieprzestają dzienniki francuskie tłumaczyć w rozmaity sposób; najtrafniej jednak zdaje się ją oceniać *Constitutionel*, który powiada, że chociaż ustąpienie Thouvenela nieoznacza żadnej zmiany w polityce rządu co do zasady i żadnej wątpliwości ani wahania się co do celu, do którego dąży, mogą jednak zachodzić różnice co do środków i drogi.

Z **Turynu** donoszą dziennikowi *La France*, że ministrowie postanowili na radzie ministeryalnej odbytej 18. b. m. pozostać w urzędzie nie odstępując od polityki francuskiej. Parlament ma być wkrótce zwołany, i ministeryum przedstawiwszy mu potrzebę tymczasowego zrzeczenia się Rzymu zaproponuje Florencyę na tymczasową stolicę Włoch. Skutkiem tych uchwał umilkły pogłoski o ustąpieniu Ratazzego i jego kolegów. To samo potwierdza poniekąd ostatni telegram z **Turynu** z 20go października. Podług niego donosi *Opinione* z dnia tego, że w radzie ministeryalnej miano uchwalić zwołanie izb w pierwszej połowie listopada, ale wprzód jeszcze uskutecznić pewną zmianę w gabinecie. Temu samemu dziennikowi piszą z **Rzymu**, że Monsignor Merode ma wkrótce już ustąpić; z czego wnosi *France*, że stolica papieska skłania się do koncesyi. Słuszniej jednak możnaby sądzić, że ustąpienie Merodego nastąpiłoby tylko dla dogodzenia Francyi, która zarzuca temu ministrowi, że bardziej niż kardynał Antonelli opierał się wszelkim radom Francyi.

Stan zdrowia Garibaldego zaczyna znowu wzniecać obawę, a *Opinione* z 20go b. m. powiada: „Z żalem przychodzi nam oznajmić, że najnowsze wiadomości o stanie zdrowia Garibaldego są niepokojące.“

Nowiny dziennikarskie z innych państw zagranicznych są dziś bardzo szczupłe. **Z Aten** donoszą listy prywatne, że miano odkryć sprzysiężenia w Arkadyi, Messynie i Hydrze, i że wzburzenie umysłów wzmaga się znowu w kraju.

Podług depeszy z **Lizbony** z 18go b. m. pojednał się margrabia Loulé z marszałkiem Saldahhą, który wstępuje znowu do gabinetu.

Wychodzący w **Stambule** *Levant-Herald* utrzymuje, że wicekról Egiptu przybył do stolicy tureckiej głównie po to, by uzyskać przyzwolenie Porty na nową pożyczkę, która mu jednak została odmówioną. Pozyczka ta miała wynosić 2 miliony funtów szterlingów i słazyć do spłacenia rat akcyi, które Said Basza subskrybował na kanał suezki.

Najświeższa poczta.

Wenecya. 21. października. Jej ces. Wysokość Arcyksiężna Marya Annunziata przybyła tu dziś o godz. 10½ w najlepszem zdrowiu. Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Karol Ludwik udał się naprzeciwko małżonki parowcem lagunowym do Malamocco. Ich ces. Wys. Arcyksiążę Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia, udali się na pokład statku „Greif.“ Na wschodach pałacowych oczekiwali na Ich ces. Wysokości: Arcyksiążęta Ludwik Wiktor, Józef i Henryk, Jego Wysokość książę Heski, patryarcha, dowódzca armii, namiestnik, gubernator wojskowy i podesta. Brzegi i miejsce wylądowania były otoczone mnóstwem gondoli, napełnionych tłumami publiczności, która z uszanowaniem witała dostojnych nowożeńców.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. października.

Hotel George: PP. Hr. Łączyński Henryk, z Soroczka. — Hr. Borkowski Stanisław, z Seredni. — Wiśniowski Aloizy, z Majdan. — Jounga Władysław, z Miękisza. — Rożyński Alexander, c. r. radca państwa, z Warszawy. — Łodyński Stanisław, z Nahorzec. — Augustynowicz Władysław, z Kniażego.

Hotel europejski: Augustowski Antoni, c. r. radca koleg., z Rosyi. — Małecki Felix, z Poznania. — Lassota Marceli, z Czernichowa.

Hotel Langa: Rogalski Brun. c. k. prz. pow., z Kimpolunga.

Hotel angielski: Hr. Bobrowski Karol, z Rekliniec. — Czajkowski Jan, z Bóbrki.

Hotel krakowski: Bąkowski Władysław, z Uherzec. — Ośmiałowski Jan, z Jankówki. — Czerkawski Ludwik, dr. med., z Gajów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. października.

PP. Turczyński Juliusz, do Soposzyna. — Bąkowski Władysław, do Uherzec. — Ośmiałowski Jan, do Jankówki. — Hr. Miączyński Józef, do Palikrowy. — Mniszek Zygmunt, na Podole. — Gorajski August, do Moderówki. — Hr. Łoś Bronisław, do Kijowiec. — Herlth Franciszek, do Uniatycz. — Urbański Władysław, do Kartuszowa — Siarczyński Zygmunt, do Streptowa. — Hr. Zabielski Ludwik, do Tarnopola. — Bochotnicki Jakub, c. k. podporucznik, do Dębna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. października 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	323‴71	+ 9.4	87 6	zachodni sł.	deszcz
2 god. po poł.	323.17	+ 8.8	86 3	półn.-zach. „	„
10. god. wiecz.	323.33	+ 6.5	85 9	zachodni „	„

Ilość deszczu 6.80‴.

Kurs lwowski.

Dnia 22. października.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	74	5	80
Dukat cesarski	„ „	5	76	5	82
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	95	10	10
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	90	1	92
Talar pruski	„ „	1	82	1	84
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	80	50	81	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	50	85	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	25	72	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	50	82	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	227	50	228	50

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 22. października.	Instytut kupuje zł.	kupuje c.	sprzedaje zł.	sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	—	80	50	1	23⅓
Dawne „ „ 100 „ „	84	—	84	53	1	29½

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 22 października.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.20. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 20 po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 785.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 224 20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 121 65. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.81 dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 121.25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. października.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66 20	66 30
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.40	82.60
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 20	82 30
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— –	—.–
Metaliki po 5%	71.20	71 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71 40	71 70
dtto. „ 4½%	62 50	62 75
dtto. „ 4%	55 25	55 75
dtto. „ 3%	41 60	41 75
dtto. „ 2½%	35 50	36 50
dtto. „ 1%	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	135 25	135 75
„ 1854	90 25	90 75
„ 1860	89.40	89 60
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	91 20	91 30
Renty Como po 42 lir. aus.	17 75	18 –
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 50	68 50
„ „ 4½%	62 –	62 50
„ „ 4%	54 75	55 –
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.–	49.–
„ 3%	—.–	49.–
„ 2½%	46.–	48.–
„ 2¼%	39.–	41.
„ 2%	26 –	28 –
„ 1¾%	31 –	32.–
dtto. z procent. za granica „ 5%	67 50	68 50
„ 4½%	62.–	62 50
„ 4%	54 75	55.–

B. Krajów koronnych

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.50	86.–
Wyż. Aust. i Salb.	84.–	85.–
Czech	86.–	86.50
Morawii	88.–	89 –
Szlaska	87.–	88.–
Styryi	—.–	85.–
Tyrolu	85.–	90.–
Kar., Kroacyi i Wyb.	86.–	86.50
Węgier	71 60	72.25

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	70 50	71.—
Kroacyi i Slawonii	72 —	73 —
Galicyi	71 50	71 75
Siedmiogr. i Bukow	69 25	70.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	95 —	95 50
Dług Tyrolu po 5%	67 50	68.50
„ 4%	54 75	55. –
„ 3½%	48 50	49.–
Dług Salcburga „ 3%	40.50	41.–
„ 2½%	35.	36.
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.–	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17 —
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	786 —	787.–
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	224 –	224 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 –	625.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1923 –	1925.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	240 50	241.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	155 50	156 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	125 –	125.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147	147.–
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	276 –	277.–
Kol. kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	227 –	227.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	—.—	98.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	687.–
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	174.—	176.–
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.–	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	156.—	157.–
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	412 —	413.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	228.—	230.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	385 —	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	250.–	260 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104	104 50
10 „ 5%	100 —	109 50
przeznacz. do los. po 5%	88 75	89 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	–.—	—.–
przez. do los. po 5%	84 80	85.–
Gal. Tow. kred. po 4%	—.–	81.

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 50	98. –
detto detto w srebrze oproc. za 100 zł. w. a.	101.—	102 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	134.—	134 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	128.—	129.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92. –	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 75	130.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94 25	94.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	119.—	120.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.—	36.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98. —	99 —
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palfiego „ 40 „ „	35.50	36.—
Clarego „ 40 „ „	35 50	36.—
St. Genois „ 40 „ „	35.25	35 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.—	22.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	21 50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	102.80	103.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	102.60	102.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	102 70	102 80
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	90.80	91.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121.75	121.75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	48.—	48.10
Paryż za 100 fr.	48.10	48.20
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.–
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.82	5.84
dtto. pełnej wagi	5.82	5.84
Korona	16.75	16.80
20frankówka	9 76	9 78
Rosyjski impery.	10.02	10.05
Talar związkowy	1.82	1.82½
Srebro	121.50	121 75
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50c.		

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.